

ejendom efter § 2, nr. 13, i lov om særlig indkomstskat henstiller landbo- og husmandsforeningerne, at det varierende tillæg til anskaffelsessummen forhøjes fra 6 pct. til 8 pct. årlig.

Finansministeriet skal bemærke, at det af praktiske grunde er påkrævet, at det varierende tillæg er det samme for landbrugs-ejendomme som for alle andre ejendomme, der omfattes af lov om særlig indkomstskat. Den særstilling, landbrugsejendommene i forskellige andre henseender fik ved lovændringen i 1971, har gjort den i forvejen vanskelige lov særdeles indviklet og uoverskuelig. Det må derfor anses for en meget væsentlig fordel, såfremt reglerne på ny bliver ensartede for alle arter af ejendomme.

For en gennemsnitlig betragtning, omfattende alle arter af ejendomme, er det finansministeriets opfattelse, at det gældende 6 pct.-tillæg tager rimeligt hensyn til den almindelige konjunkturstigning, som reglen tager sigte på. Om prisudviklingen specielt for landbrugsejendomme henvises til bemærkningerne nedenfor vedrørende landbrugsorganisationernes forslag om at anvende 14. almindelige vurdering som udgangspunkt ved opgørelsen af ejendomsfortjenesten.

Landbo- og husmandsforeningerne henstiller endvidere, at man i stedet for at benytte ejendomsværdierne ved 13. alm. vurdering som udgangspunkt for opgørelsen af den skattepligtige fortjeneste ved afståelse af fast ejendom overvejer at gå over til at anvende ejendomsværdierne ved 14. alm. vurdering.

Landbo- og husmandsforeningerne mener at have konstateret, at salgssummerne allerede i vurderingsåret 1965 oversteg ejendomsværdierne ved den 13. alm. vurdering i samme år med gennemsnitlig 15,5 pct., medens den gennemsnitlige, årlige værdistigning fra 1965 til 1971 kun menes at have andraget ca. 8 pct. Dette tyder efter landbo- og husmandsforeningernes opfattelse på, at ejendommene har været for lavt vurderet i 1965, og at den 13. alm. vurdering derfor ikke er egnet som udgangspunkt for opgørelsen af skattepligtig særlig indkomst.

Finansministeriet skal bemærke, at den generelle værdistigning på landbrugsejendomme udtrykt i forskellen imellem den gennemsnitlige forøgelse af ejendomsvær-

dierne fra den 13. til den 14. alm. vurdering efter oplysninger fra statens ligningsdirektorat kun androg 29 pct., jfr. vedlagte underbilag.

Det vil sige, at den generelle værdistigning på normal landbrugsjord uden udstykningsværdi udtrykt i forskellen i ejendoms-værdierne ved 13. og 14. alm. vurdering taget som gennemsnit kun har oversteget de samlede konjunkturtillæg for hele perioden mellem de to vurderinger — i alt 24 pct. — med 5 pct. Denne yderligere værdistigning på 5 pct. er der rigelig dækning for i det faste tillæg til anskaffelsessummen, som nu er foreslået fastsat til 30 pct. i et ændringsforslag fra finansministeren.

Herefter kan det ikke antages, at den værdistigning, der er indtrådt på landbrugsjord i perioden fra den 13. til den 14. alm. vurdering skulle blive inddraget under en skærpet kapitalvindingssskat som følge af det foreliggende lovforslag; uanset om ejendomsværdierne ved 13. alm. vurdering i visse tilfælde skulle være for lavt ansat.

Dertil kommer, at landbo- og husmandsforeningernes forslag om generelt at anvende 14. alm. vurdering som udgangspunkt for opgørelsen af den skattepligtige fortjeneste ville betyde, at ekstraordinære værdistigninger såvel på landejendomme som på andre ejendomme med udstykningsværdier, der er indtrådt fra 13. til 14. almindelige vurdering, helt ville gå fri for beskatning.

Efter alt det anførte finder finansministeriet ikke, at ønsket om at anvende 14. almindelige vurdering som udgangspunkt bør imødekommes.

Landbo- og husmandsforeningerne foreslår videre, at den såkaldte „villaregel“ i § 2 A udvides til også at omfatte landbrugets stuehuse, som første gang er blevet særskilt vurderet ved 14. alm. vurdering. Foreningerne finder det ikke rimeligt, at den del af fortjenesten på en landbrugsejendom, som vedrører stuehuset, skal beskattes efter § 2, nr. 13, medens fortjeneste på parcelhuse i reglen er fritaget for denne beskatning.

Finansministeriet skal hertil bemærke, at det ville give meget store praktiske vanskeligheder, såfremt der skulle foretages en særskilt opgørelse af den del af fortjenesten, der vedrører stuehuset.

Som nævnt i henvendelsen er det først fra og med 14. almindelige vurdering, at